

Izhaja
v ponedeljek
in četrtek.
Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—.
Posamezna številka
1 din.
Račun pošta-čkovnega
zavoda števil. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljalstvo:
Celje
Strossmayerjeva ulica 1
pritličje.
Rokopisov ne vračamo.
Oglaš po tarifu.
Telefon int. števil. 65.

Tragična proslava 1. decembra v Zagrebu.

Iz vseh dosedanjih poročil izhaja, da so sobotni krvavi dogodki sami na sebi povsem slučajni. Trije vročekrvni hrvaški omladinci so smatrali za potrebno na prav drastičen, senzacijski način demonstrirati s črnimi zastavami pred zbranim oficirskim zborom in zastopniki oblasti. Vodila jih je gotovo bolj želja po senzaciji kakor pa zdrav političen razum. Na prvi december demonstrirati s črnimi zastavami je namreč nesmiselno. Tudi za najbolj nacionalne Hrvate. Saj so vendar poklicani njihovi kakor naši zastopniki po svoji svobodni volji, neprisiljeni ustvariti državno zajedništvo vseh Hrvatov in Slovenov in Črnogorci in sli niti Vlača ulica ne upa predstavljati posledic, ki bi jih imelo razbitje te državne zajednice. To stoji. Zato take demonstracije niso na mestu niti takrat, ko jih incenirajo neodgovorni in prevroči mladi ljudje.

Smo pa mišljenja, da bi ob nekoliko večji spretnosti policije in hladnokrvnosti vojaštva zle posledice izostale. Osebito nerodna je bila policija. Ali nima policijskih avtomobilov? Ali ni bilo bolje kje počakati ali pa celo legitimirati nepremišljene mladice, ki jih goniti sredi med razdraženimi množicami?

Kajti razdraženost in nervoznost v naših krajih je velika. Ne radi vsebine 1. decembra, temveč radi tega, da se zavlačuje tako težko pričakovani in tako zelo potrebni politični preobrat. Čim dalje, vsega obdelašala, tem več podobnih, vsega obdelašala, tem več podobnih dogodkov se lahko primeri. Država nam mora stati vsem višje ko vsakokratni režim.

Preve vesti v Celju.

V soboto popoldne so dospele tudi v Celje vznemirljive vesti o krvavih demonstracijah, ki so se dogodile dopoldne v Zagrebu in pri katerih da je padlo 6 mrtvih, 4 civilisti in 2 stražnika. Celo mesto da je razburjeno in da so nadaljnji dogodki nedogledni. K sreči se te prve alarmantne vesti niso potrdile, dasi so bili dogodki dovolj kritični.

Bojazen. Mrko mesto.

Ker vlada v Zagrebu velika napestost radi splošnega političnega položaja, se je bilo bati, da pride dne 1.

decembra do reakcije. Dejansko tudi v soboto zjutraj ni bilo videti nobene slavnostne razporeditve po mestu. Po državnih poslopih in ustanovah so vse državnne zastave, na Seljačkem domu, dr. Mačkovi hiši in nad strankino pisarno na Jelačićevem trgu pa so vse črne zastave. Trgovine so bile zaprte, razven mesarij, viktualij in specerij. Po nekod so stali na vratih nadpisi: Zaprto po nalogu velikega župana. Te napise pa je policija odstranjevala.

Hrvatski omladinci demonstrirajo s stolne cerkve s črnimi zastavami.

Ob 9. uri je bila napovedana svečana služba božja v prestolni cerkvi. K tej službi božji so prihajali zastopniki uradov in korporacij, prišel je tudi oddelek vojaštva z godbo in generaliteto. Na trgu pred cerkvijo se je zbralo mnogo ljudi, ki pa prihoda udeležencev maše niso gledali s prijaznimi pogledi in so to svoje razpoloženje kazali tudi z raznimi klici. Nastajalo je neko nerazpoloženje na eni in drugi strani. V tem momentu so se pojavile s prve zunanje galerije na cerkvi, precej visoko, tri črne zastave z napisom: »1. decembra 1918«. 20. junija 1928« in s hrvatskim grbom. Zastave so držali neki mladi ljudje, kakor se je pokazalo, hrvatski omladinci. V tem momentu se je nagrnilo ljudstvo od vseh strani v pričakovanju, kaj se utegne zgoditi. Generaliteta in oficirji so izjavili, da ne gredo preje v cerkev, dokler zastave ne gredo, detektivi so pa planili v zvonike, da odstranijo zastave. Dve so odstranili, jedna pa je pod galerijo na stolpu obvisela.

Aretacije omladincev, prve demonstracije, incident z vojsko.

Detektivi so aretirali po manjšem spopadu v stolpih vse tri zastavonoše in so jih pripeljali pred cerkev. Tam so pristopili še uniformirani stražniki, da zaščitijo detektive pri vodstvu aretirancev po mestu. Ko so pa pričeli odhajati, so kar vzbuknile demonstracije. Padali so taki vzkliki, da je bila vsa vznemirjena tudi vojska. Vojaki so zelnarili natikati bajonete na basati, malo je manjkalo, da se ni izvršil napad na psovajoče demonstrante, ki bi imel lahko strašne posledice. General Srečković je pa napravil z rezkim poveljem mir in vojska je odšla. Tako jedna verzija. Druga pa pravi, da je hotel general Uzun Mirković v nepoznanju položaja intervenirati glede

aretacije omladincev in da je to povzročilo incident.

Spopad s policijo, strelji, kri...

Medtem so se detektivi, uniformirani stražniki in aretiranci Benardič, Gračar in Angjelko Rittig napotili od stolnice skozi Bakačevu ulico na Jelačićev trg in proti Petrinjski ulici. Kralj je bil nepopisan, klici »Ne damo jih«, žvižganje, psovanje, besne domazice vedno večji. Na oglu Jurišičeve in Petrinjske ulice je padel prvi revolverski strel, na to drugi, tretji, potem cela vrsta. Naenkrat je brel čuti strašen klic: »Ubiše me! Jao majko moj!« Vse je bežalo, na pločniku je pa ležal v krvi 16-letni brivski pomočnik Stanko Petrič iz Ljubljane. Kroglja mu je šla skozi lobanjo. Na cesti je ležal še stražnik Josip Korenić, težko ranjen, drugi stražnik Zimšek je bil težko ranjen v četrto raničec, ki je obležal v veži gostilne Zvonimir, je čevljarski pomočnik Djurek. Pri popoldanskih demonstracijah je bil še težko ranjen plesarski pomočnik Nikola Lončarič.

Demonstracije na srednjih šolah in na vseučilišču.

Dopoldne so vdrla člani Hrv. nacij. omladine v poslopja posameznih srednjih šol v Zagrebu in so skušali sprejeti proslavo ujedinjenja. V dolnogradski gimnaziji so šli od razreda do razreda in so naganjali dijake domov brez ozira na to, da so to skušali profesorji preprečiti. En del dijakov je na ta način odšel, drugi je ostal v poslopiju. Istotako so navalili omladinci v učiteljsko in sicer že med proslavo. Došlo je do silovitih prepirl s profesorji, slavnost pa se vsled hrupa in groženj ni mogla izvršiti. Do podobnih demonstracij je došlo tudi po ostalih srednješolskih zavodih v Zagrebu.

Pred vseučiliščem je došlo do prvih demonstracij, ko so vojak korakali v vojašnico. Ko je poveljnik zapovedal, da se vojak ustavi, so pa dijaki umaknili na univerzo, skinili državno zastavo in razobesili črno. Policija je intervenirala, na kar je bila črna zastava odstranjena. Vseučilišče in vse srednje šole so začasno zaprli.

Zagreb znova v črnini. — Vsi lokali zaprti.

Popoldne (v soboto) so zaprli v znak sočustvovanja z žrtvami demonstracij vse javne lokale. Na poziv nar. posl.

dr. Pernarja in Jelašića je oblekel takorekoč celi Zagreb črno. Spočetka se je policija upirala, ko je pa videla, da gre za celo mesto, je svojo zahtevo opustila.

Večerne demonstracije.

V soboto zvečer je priredilo vojaštvo bakljado z godbo na čelu, ki je svirala patriotske pesmi po ulicah. Bakljado je spremljala policija. Na Jelačićevem trgu so demonstranti pričeli metati na vojaško godbo kamenje. Tamkaj postavljene policijske patrulje so pričele streljati nato s puškami v zrak ter so demonstrante razgnale. Ko se je vojaška godba vračala skozi Prilaz, je nekdo ustrelil iz neke hiše. Ranjen ni bil pri tem nihče. Policija je takoj blokirala oni del ulice in je preiskovala, iz katere hiše se je streljalo. — Večje demonstracije so nastale tudi ob 6. uri zvečer pri shodu v Jurišičevo ulico. Pri tem so streljali demonstranti z revolverji na policijsko stražo, ki je odgovarjala s strelji iz karabink. Ob tej priliki je bil tudi težko ranjen že gori omenjeni Nikola Lončarič.

Včerajšnji (nedeljski) dan v Zagrebu.

Včeraj dopoldne so razobesile še zadnje hiše črne zastave v znak žalosti nad padlimi žrtvami sobotnih demonstracij. Vse prireditve so bile odpovedane, tako na pr. koncert zagrebske filharmonije, razne čajanke in plesi. Imelo bi biti po mestu tudi več manjših že poprej sklicanih političnih shodov, ki jih je pa policija prepovedala.

Stanje ranjenecv.

Policijski stražnik Korenić, katerega je kroglja razbila levo ledvico, se je včeraj počutil nekaj bolje, vendar pa ne sme govoriti. Ob postelji je včeraj celi dan sedela njegova nevesta, s katero se je imel ravno včeraj poročiti. Nikola Lončarič je še vedno v nezvesti. Čevljarski pomočnik Djurek, ki mu je šla kroglja skozi prsni koš in v desno roko, je včeraj prenehal bljuvati kri. Mrtvo telo Stanka Petriča so v noči od sobote na nedeljo prepekljali v mrtvašnico na Mirogoju, kjer se vrši danes ob 3. uri popoldne pogreb.

Kaj pravi vlada?

Takoj po prihodu prvih vesti o zagrebskih demonstracijah so se sestali ministri ter so razpravljali o zagrebskih dogodkih. Prevladalo je po nekaterih verzijah mišljenje, da je treba kar najostreje postopati. Popoldne je

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

15

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

»No, naskakali ste se in naleteli«, je nadaljeval mojster. »Tudi jaz sem v mladih letih hrepenel po tem, toda ni bilo časa. Seveda, jaz sem imel dosti gimnastike. Celi dan sem bil na zraku, vedno na lestvi. In to tudi človek skuša, kaj je balansiranje, da bi se mu glava ne zamotala. — No, sedaj imam za to tovariše. — Ampak, to vam rečem: ko bi bil za dvajset let mlajši, takoj bi se prilepil k vašemu društvu. Ugaja mi to — že uniforma. Ampak za moja leta je to že malo predvile...«

Kakor da bi ga klical, je prišel Vejvaru na pomoč ta sokolski razgovor.

»O, blagorodje«, je začel ognjevit, »saj ste vendar v najlepših letih. Takih članov je mnogo in nekateri tudi telovadijo in mnogi hodijo tudi na izlete. Kaj, ko bi hoteli bližje pogledati, videti bi, kako je lepo, in pristopili bi tudi vi. Na starost se ne gleda, član more biti vsak redni občan in na izlete more, ako ima zdrave noge. Imamo mnogo starejših gospodov, in to daje društvu ugled. So tam doktorji, advokati, župani, profesorji...«

»No, vidiš, Kondelik«, je vljudno potrkala gospa moža, »ne misli si, da si dedek. Saj si mož polne moči!«

»Da, gospod«, je nadaljeval Vejvara in čim dalje bolj z večjo vnemo. »Da, prosim, in ko bi imeli veselje do stvari in ko bi pristopili, bi dali s tem pogum in slast zopet drugim!«

Gospod Kondelik je kadil, kadil, in laskalo mu je Vejvarovo bodrilo. Slednjic je vzel iz ust cevko iz morske pene.

»Dobro, dobro, gospod Vejvara! Manjka mi še nekaj do petdesetih, to je resnica — ampak za take skoke bi že ne bil. Niti za bradljo, niti za drog. V tej starosti kosti odrevenijo — in za to bi moral biti človek kakor s kavčuka!«

»No, seveda, gospod, to je tudi skoro samo za nas mlajše«, je odgovoril Vejvara, »ampak saj se lahko prigrasite samo za prispevajočega člana in se udeležujete samo izletov. To je petak celoletno za dobro stvar, gospod, in izlet je za zdravje.«

»Hm, hm«, je skomiznil Kondelik z ramo, »to je ravno! V izlete nisem ravno zaljubljen! Človek se nahodi — meni to že ne gre tako kot vam. Jaz sem hitro na kupu. Le vprašajte tu mater, da me komaj pridobi za Šarko!«

* Šarka je kraj blizu Prage.

»Da, blagorodje«, se je razvnel Vejvara — »ampak v četah se gre drugače! Sprejaj godba, za trenutek pesem, enak korak — ah: pri takem pohodu se utrujenost ne čuti, zemlja sama hiti pod nogami, in predno upamo, smo na mestu.«

»Jaz tudi pravim, Kondelik, da se preveč udiš udobnosti. Tako se debeliš — gotovo, da — v tej dobi je nevarno debeliti se. To ima gospod Vejvara prav. Lahko bi pristopil in šel včasih na izlet — saj ni potreba iti na vsakega. In jaz s Pepico bi šla za teboj, ali bi se peljali z vlakom.«

»Jaz bi se tudi rajše peljal z vlakom«, je opomnil gospod Kondelik skoro malodušno.

»Tudi pelje se, gospod«, je nadaljeval Vejvara, na večje izlete se pelje, potem se pa gre kam v gozd ali h kaki razvalini, sploh v lepo pokrajino — že kot umetnik bi vas moralo to veseliti! To so razgledi, to so partije!«

Po teh besedah si je popravil mojster Kondelik telovnik. Oči njegove so se obrnile od Vejvare in so se zagledale v daljavo. Ena beseda Vejvarova je padla nanj kakor gorak plamenček. Umetnik! Seveda, mojster Kondelik se je šel na tihem med umetnike, čeprav je imel včasih trenutke bridkih dvomov, če je res to tako. In tu spregovori to besedo tako resno tuj človek, kakor da bi se samo od sebe razumelo. Od onega trenotka, ko jo je Vejvara spregovoril, se je vzbudilo v mojstru zanimanje za sokolsko stvar.

»To je res«, je pritrdil oče Kondelik, »včasih v resnici človek potrebuje za dekoracije nekaj novega — ako naročniki želijo imeti v sobi ali na hodniku naslikano, kako razvalino...«

Pepica je strepetala od veselja. Ali pregovori Vejvara očeta? Ali ga omehča? In srce njeno je hitelo v krasno bodočnost.

»In vsakega sprejemo?« je vprašal oče Kondelik malo dvomeče. »Ali mora imeti kako rekomandacijo...?«

»Blagorodje!« je zaklical Vejvara z vzhvišenim glasom. »Moža vaše vrste — praškega meščana — poslušnika!«

Mojster Kondelik je še trenutek omahoval, premišljeval.

»Vzemi to, stari,« je silila vanj gospa, »vzemi to! Res je — pravzaprav bi moral biti že davno sokol. To dobro veš, gospod stavbenik Bečka je tudi pri tem...«

»A kje se mora človek prigrasiti?« je vprašal mojster, kakor da bi se že odločil.

»Ah, gospod, to bi že jaz priskrbel«, se je ponudil Vejvara, ves vesel.

»Vi ne veste, kako radost ima vsak izmed nas, ako si pridobimo novega člana.«

»Petak to stane?«

»Petak, gospod, in lahko se udeležite izletov in v pustlo lahko greste na pustne veselice in v milostljivo gospo in gospodično...«

Besedi »pustna veselica« ste elek-

bil ministrski predsednik Korošec v dolgi avdijenci pri kralju. Ministrstvo notranjih del je izdalo obvestilo, da so državne oblasti v Zagrebu prejele nalog, naj se podvzamejo kar najostreje mere proti povzročiteljem demonstracij v Zagrebu kakor tudi proti onim, ki so demonstrirali proti državnemu prazniku in razobesili črne zastave na svojih hišah. Oblasti so prejele nadalje nalog, naj postopajo proti onim, ki so sodelovali pri tvornih napadih na policijo, po predpisih zakona o zaščiti države.

IVAN SANCIN:

Nekaj zapiskov iz dobe državnega prevrata v Celju.

(Dalje.)

Ako danes po desetih letih mislim na tiste prevratne dni, se sam čudim, da niti v Celju niti v najbližji okolici ni došlo do kakih narodnostnih nemirov. Že pri polku je bilo polno zelo narodnih častnikov, še več pa podčastnikov, ki so morali mnogo trpeti v stari Avstriji. Posebno je veljalo to glede onih, ki so imeli direktno ali indirektno opraviti s Celjem in bližnjimi nemškutarskimi gnezdi. Kdo se ne bi spominjal vseh šikan, žalitev in demonstracij proti Slovencem na vročih celjskih tleh? K temu je še došlo precej samozavestnega izzivanja celo po prevratu, ker se je mnogim Nemcem zdelo, da je njihov padec z oblasti nemogoč! Realna moč pa je bila že v naših rokah in težko je bilo prepričati ljudi, da je drugačna naša vloga, če smo gospodarji, kakor prej ko smo bili hlapeci. Zahtevali so mnogi stroge kazni ter izgon Nemcev in njih pristašev. Dasi ima človek danes o tej stvari včasih druge misli, takrat smo nastopali pomirjevalno in trezno, boječ se tudi, da bi jedni nemiri ne vzbudili drugih, zlasti ker smo slišali o razbijanju in požiganju neodgovornih elementov po Hrvaški in Slavoniji ter tudi že po Medžimurju in Slovenskih goricah. Pa tudi oh Sotli je nevarno vrelo. Tako celjskim Nemcem nismo vrnili milo za drago: edino nekaj napisov je po neki slavnosti padlo, druge škode pa ni bilo.

Po navodilih Narodnega sveta so se začele takoj po prevratu ustanavljati narodne straže. Bili so to nekako eksekutivni organi krajevnih narodnih svetov, potrebni za vzdrževanje reda in mira ter za obrambo proti vračajočim se vojaškim oddelkom. Včasih je šlo za res, včasih bolj za parado. Tradicije iz l. 1848 so oživele! V Celju se je ustanovila narodna straža pod poveljstvom g. Rafka Salmiča, ki se je prav marljivo in resno lotila svojega dela. Sodelovali so v njej sokoli, dijaki in drugi gospodje. Že prvi dan, ko smo prevzeli garnizijo, so ojačili in deloma tudi sami po-

trizirali gospo Kondelikovo in Pepico.

»Daj, no, oče, daj«, je prigovarjala gospa. »Odkar sem na svetu, še nisem bila na pustni veselici... Pravijo, da je to nekaj izvanrednega...«

»Niti popisati se to ne more, milostljiva gospa«, je vzkliknil navdušeno Vejvara.

Pepici so se svetile oči.

»No, naj vrag vzame«, se je odločil oče Kondelik. »Zaradi tega petaka ne pridem na beraško palico — pa poskusim.«

Izlekel je juhtovo listnico, vzela ven petak, podala ga Vejvaru in je rekel: »Tako, pa naj bo, no — sokol — napišite me tam...«

Pepica je pogledala proti nebu, kakor bi pošiljala tja zahvalo.

Vejvara je vesel spravil petak, napisal v notez in ga gospoda Kondelika in je rekel:

»Čez štirinajst dni bo krasen izlet, tajni, navsezadnje morda nočni — takrat že lahko greste z nami, gospod.«

»Tajni izlet?« je vprašal Kondelik neverjetno. »Ali ni to nekaj prepovedanega? — proti uradom?...«

»I, kaj pa še, gospod. Le članom je tajen. Gre se, in nobeden ne ve, kam. Člani se razdele na dve, na tri skupine, in na gotovem mestu pridejo vkup.«

»Kako pa pridejo tam skupaj, ko nobeden ne ve, kam gre?« je vprašal Kondelik.

Počeni s 1. decembrom 1928 izhaja »Nova Doba« ob pondeljnih četrtkih, na kar opozarjamo svoje cenjene naročnike in inšerente. Naročnina ostane ista, to je 7 (sedem) dinarjev na mesec.

stavili straže na nekaterih važnih mestih, pomagali so na kolodvorih in opravljali so tudi policijsko službo po mestu, dokler nismo dobili redne policije pod poveljstvom g. Logarja.

V okolici je bila najvažnejša narodna straža na Vranskem, ki je bila vojaško organizirana pod poveljstvom nadporočnika Oseta, s katero smo se telefonsko zvezali. Stala in stražila je ob prehodu v Savinjsko dolino, kar ni bila majhna stvar, ker so se tam skoz valile cele armade z bivše soške fronte.

V splošnem pa vojaki nismo bili preveč vneti za te formacije in se tudi osebno nisem navduševal za nje, izvzemši Celje in Vransko, kjer je vladala vojaška disciplina. Mi smo se mnogo bolj zavzemali za to, da pridejo ljudje pod orožje in pomagajo tam, kjer je bila pomoč najbolj potrebna. Vendar pa so z vseh strani prihajali župani, podžupani, obč. tajniki, poveljniki narodnih straž s prošnjami in zahtevami po orožju, puškah, strojničah, municiji in celo topovih! Za Št. Jur ob J. ž. so zahtevali 300 pušk, češ da šteje tam Narodna straža toliko možta! Za druge kraje bi naj dali 30, 50, 100 in še več pušk. Ako bi se bili v Celju udali, bi razdali vse orožje in municijo, ki smo jo pozneje tako nujno potrebovali! Nekaj primerov, na pr. Hrastnik, Rogatec, je tudi pozneje dokazalo, da je bilo mnogokje prej potrebno — razoroževanje ko oboroževanje.

(Dalje prihodnjič.)

PERJE

pravo češko
kvalitetno
čiščeno, me-
sano 48 Din,
boljše 74 Din,
fino belo
110 Din, naj-
finejše belo
240 Din, puh
sivi 130 Din,
beli 360 Din,

Zima 34, 55, 100 Din, platno za priče 30, 38, 54 Din, gotove zimnice 390 Din, pernice 460, 670 Din, zglatniki 138 Din, klot oboje 200, 290, 370 Din, flanel oboje 47, 97 Din, zastori madras 78, 89, 102 Din, posteljne garniture 290, 420 Din, preproge m 2250 36, 48 Din, prodaja samo v solidni dobri kavaliteti veletrgovina

R. STERMEČKI, CELJE

Prevzame se ureditev hotelov, zavodov in bolnic. Oglejte si izložbo in ogromno zalogo. Nakup neprikljen.

Domače vesti.

d Slavnostna seja celjskega občinskega sveta se je vršila v lepo okrašeni dvorani celjske mestne hiše v petek 30. novembra ob 6. uri pop. Seji je predsedoval mestni župan, udeležilo se je pa 21 občinskih odbornikov. V imenu Nemcev je poslal občinski odbornik Rebeuschegg sporočilo, da se seje ne morejo (!) udeležiti, odsotni so bili tudi 3 socijalisti, dočim je pet odbornikov svojo odsotnost opravičilo. Župan dr. Gorican je imel kratek nagovor o pomenu 10-letnice ujedinjenja in je potem predlagal udanostno brzojavko Njeg. Vel. kralju, ki je bila soglasno odobrena. Seja je trajala vsega skupaj 8 minut.

d Slavnostna akademija »Celjskega Sokola« ob priliki proslave desetletnice našega ujedinjenja z brati Hrvači in Srbi se je vršila v petek 30. novembra ob 8. uri zvečer v nabito polnem mestnem gledališču. To je bila proslava celjskih narodnih in naprednih Slovencev, polna moči, zdravja, lepote in trdne volje za obrambo skupne domovine. Uvodoma je spregovoril društveni starosta dr. Milko Hrašovec, na to pa je sledilo 11 telovadnih točk, jedna lepše in preciznejše izvajana ko druga. Nastopile so vse vrste društvenih telovadk in telovadcev. Prireditev je vzbujala veselje in ponos v nas vseh, da naš »Celjski Sokol« odgaja tako odlični narodni naraščaj. Posamezne točke so bile spremljane na klavirju in z železničarsko godbo.

d Slavnostni koncert v proslavo desetletnice ujedinjenja v Celjskem domu se je vršil v soboto zvečer ob povoljni udeležbi meščanstva in zastopnikov raznih uradov in korporacij,

duhovščine in vojaštva, dočim je napovedani obisk iz okolice izostal. Na razpoloženje so mučno vplivale politične intrige okoli te prireditve, pa tudi že splošno znane žalostne vesti iz Zagreba. Pri petju državne himne in Vilharjevega »Slovenca, Srba, Hrvata« so sodelovali pevci Katol. prosvetn. društva in »Oljke«, koncert pa sta opravila mešani zbor Celjskega pevskega društva in orkester Celjskega godbenega društva s sodelovanjem bratov Sancinov, gospe Sancinove, gospodične Lovrečeve, g. Marjana Rusa iz Ljubljane in gojencev Glasbene Matice v Celju. Orkester Celjskega godbenega društva s kapelnikom g. Kubištom je podal overture k operi »Tit« in R. Savinovo »Večerno« iz Jugoslovanske suite za godalni kvintet. Globok utis je napravila sijajno podana Faust-fantasia briljante Wieniawskega, ki jo je igral na vijolino ob spremljanju svoje gospe soproge g. ravnatelj Glasbene Matice Sancin. Celjsko pevsko društvo je nastopilo s Pavčičevo »Če rdeče rože zapade sneg«, Adamičevo »Molitvi-jo pastirčkov« in veliko kantato »V peplnični noči« s solospeli in z orkestrom. Bilo nam je v resnično zadoščenje, da se je marljivemu odboru z g. prof. Finkom na čelu in očitno zelo vztrajnemu pevovodji gosp. Šeguli posrečilo zbrati v Celju tako impozanten zbor, ki znabiti danes še ni enoten in prevežban, ki pa nam po rezultatu večerajšnjega koncerta ipak nudi garancijo, da bomo prišli v Celju zopet do že težko pogrešanega petja. »Peplnične noči« se ogibajo močnejši zbori — in našemu CPD je lahko po obilnem trudu več ko zadoščenje, da je s to kantato na večerajšnjem koncertu uspelo. Izvajanje te točke se je tudi na zunaj dobro reprezentiralo, saj je sodelovalo 63 pevk in pevcev ter 41 članov in članic orkestra Godbenega društva, razun solista g. Rusa vse samo celjske moči. Mesto obolelega mestnega župana g. dr. Goricana je govoril g. dr. Schwab, mesto odsotnega okoliškega župana g. Mihelčiča pa je dirigiral oba skupna nastopa g. Zvonko Lenardon. V mali dvorani se je vršil po koncertu prijateljski sestanek pevk in pevcev, na katerem se je zahvalil gospod prof. Fink vsem sodelujočim močem na koncertu, neusmiljeni pevovodja g. Šegula pa je kar za ta teden napovedal nove pevske vaje.

d Gostovanje marib. operete v celjskem gledališču. Kot četrto gostovanje je bila projektirana Kvapilova ganljiva drama »Obtiki«, ki se pa mora odgoditi do druge polovice decembra. To pa radi tega, ker je slučajno prosta priljubljena beogradska subreta gđ. Marica Lubejeva, ki bo gostovala v efektni in zelo zabavni opereti »Jesenski manever« v nedeljo, dne 9. decembra zvečer. Popoldne ob 4. uri pa se ponovi na splošno zahtevo opereta iz japonskega miljeja »Gejša«, ki je prvič tako zelo ugajala. Za »Jesenski manever« veljajo navadne operetne cene, za »Gejšo« pa so cene deloma znižane (lože po 200 in 160, parterni sedeži po 40, 35, 30, 20, galerijski po 16 in 12, stojišče po 10 in 6). Predstava »Gejša« je zlasti tudi primerna za okoličane, ki imajo ugodne zveze na vse strani. Opozarja se obiskovalce gledališča iz okolice, da je začetek popoldanske operete nastavljen na četrto uro, tako da imajo vsi posetniki ugodne zveze na vse vlake v Celje.

d 60-letnica pesnika Žige Lajkova-Mozirskega. Dne 7. decembra 1928 slavi v Mozirju znani pesnik in pisatelj Žiga Lajkov-Mozirski svojo šestdesetletnico. Citateljem našega lista bode še v spominu vsled »Kronike trga Mozirja«, ki je izhajala v podlistku l. 1926. Mozirski je začel rano pesnikovati; prva njegova pesem je izšla v Hribarjevem »Slovanu« pod naslovom »Kvišku bratje!«. Bil je tedaj šestosollec. Kasneje je mnogo pisal za »Ljubljanski Zvon« in za druge liste. Na drugem mestu priobčeno »vizijo« je priobčil l. 1895 v »Slov. Narodu« ob času, ko se je bil najhujši boj za celjsko gimnazijo. S proroškim duhom pesnika je videl preobrat in svobodno domovino...

d Mestna knjižnica je izposodila v mesecu novembru 758 članom 1.690 knjig.

d Miklavževu praznuje Sokolsko društvo v Celju v sredo, 5. decembra popoldne ob pol 15. uri v Gaberju za deco in naraščaj, zvečer ob 20. uri pa v Narodnem domu za odrasle.

d Šestdesetletnica Oskarja Deva. Včeraj je slavil v Mariboru znani slovenski glasbenik, deč Oskar Dev svojo šestdesetletnico. Večina naših pevcev in ljubiteljev slovenske pesmi ga pozna po njegovih skladbah, ki so objavljene v raznih izdajah Glasbene Matice in v Novih akordih. Njegovo glavno in najtrajnejše delo pa je prekrasna zbirka okrog 400 koroških narodnih pesmi. Se na mnoga leta!

d Za dopolnitev voznega reda. Dne 6. decembra se vrši pri direkciji državnih železnic v Ljubljani anketa glede event. dopolnitev v voznem redu za l. 1929/30. V to svrhu bode predlagala Zveza za tujski promet v Mariboru sledeče spremembe ozir. dopolnitve: popoldanski vlak, ki vozi iz Ljubljane samo do Celja, naj se podaljša do Maribora; takozvani šolski vlak, ki vozi sedaj ob pol 2. popoldne od Celja do Trbovelj, naj vozi tudi ob nedeljah; na progi Grobelno—Rogatec naj se upeleje še en dopoldanski vlak. Ob tej priliki bi spomnili celjski mestni urad na sklep občinskega sveta, naj se stori primerne korake za podaljšanje rogaških vlakov do Celja, ki je pravo križišče za tujski promet.

d Javna licitacija gnoja iz celjske mestne klavnice v l. 1929 se vrši v soboto 29. decembra ob 9. uri predpoldne v pisarni celjske mestne klavnice.

d Iz celjske policijske kronike. Obilo žetev so imeli žeparji na Andrejevem sejmu. Kar je prijavljenega, je bilo ukradenih 120 Din Apoloniji Srebočan iz Gaberja, 640 Din Neži Videmšek iz Šmartnega, 400 Din Marjeti Gočnik iz Gaberja, 1500 Din Pustotnik Mariji iz Ljubečne, 420 Din Antoniji Arnšek iz Lopate in 30 Din Neži Zupanc iz Kalobja. — Dve na jdbi: Na oknu peronske trafike v Celju je pustil nekdo rumeno usnjato listnico z 2.600 Din in raznimi izkaznicami ter dokumenti. Na Mariborski cesti je bila najdena zlata ženska ovratna verižica. — Nepošten trgovski pomočnik Hinko Tokavc je za svojega gospodarja Avgusta Šumerja, trgovca v Celju, kasiral pri raznih strankah 6.156 dinarjev in jih je obdržal za se. 20. novembra je šel v Sostanj na sejm in je ob tej priliki neznan kam pobegnil. — Obledelo je pokradel neznan storilec pek. pomočniku Pavlu Modercu v Delavski pekarni. — Delomirno tatvico, komaj 16 let staro Antonijo Primožič iz Gaberja je naznanil oče, da mu je vdrla v stanovanje in odnesla prvič neke malenkosti, drugič pa nek plašč. Bila je že večkrat radi tatvine kaznovana in se potepa sedaj domnevno okrog Griž in Liboj. — Prazniki so zahtevali tudi tokrat svoje žrtve. Na narodni praznik so našli Blaža iz Vojnika ležati na Glavnem trgu do nezvesti pijanega. Moral se je iti na policijo trezniti. V nedeljo zjutraj sta pa prišla v gostilni Kus na Glavnem trgu v konflikt z gospodarjem in končno s policijo podjeten brivec in nek monter. Bilo je videti, da sta »jo kar skoz vdarila.« Najbolj nerodno je pa napravil Miha iz Lopate, ki je v vinskem navdušenju po neki gostilni razgrajal, povedal je pa pri aretaciji napačno ime. Neka gostilna v graškem predmestju je pa radi splošnega veselja kar »kolektivno« zašila. — Pomolčni pretep. Trgovski potnik V. je naznanil, da sta ga pri gostilni Perger napadla in pretepla dva podnarednika, ki da sta celo stražo klicala, naj bi V. prejela. — Ujeta ptičica. Prijeli so 20-letno Julijano Faktor iz Slovenske Bistrice radi potepanja. Zasledujejo jo tudi radi tatvine. — Poznana prijava radi zadržka. Meseca februarja ste prenočevali v hotelu Žumer dve brezdelni deklici, od katerih je jedna še le sedaj javila policiji, da ji je prijateljica pokradla razne dokumente in zginila. Prijave da ni mogla preje izvršiti, ker je morala preje odsedeti osem mesečni zapor.

d Samo predsodek je, če kdo misli, da iz rži ni kave. V tisočih rodbinah uživajo Žiko brez prinesa znate kave v popolno zadovoljnost. Seveda je pa treba pri nakupu paziti izrecno na ime »Žika«, ki je zakonito zavarovano.

d Gospodinje — prepričajte se o izborni kvaliteti pražene kave — fino aromatičnih mešanic trdke A. Fazarinc, Celje. Lastna, najmodernejše urejena pražarna.

d *Desetletnica osvoboditve Maribora* je v soboto privabila v Maribor iz cele oblasti (bila je tudi četrtinska vožnja) ogromno ljudstva, sodijo, da do petindvajset tisoč ljudi. Po slavnostni maši je bil odkrit spomenik v mestnem vrtu, kjer je bil general Maister silno aklamiran na kar se je vršil po mestu slavnostni sprevoz in zborovanje na Glavnem trgu. Slavnostni sprevoz je bil gotovo največji kar jih je videl Maribor. Sodelovalo je na tisoče in tisoče članov raznih podeželskih društev, šolska mladina, ognjegasci, sportniki, kolesarji, prostovoljci, župani, velika deputacija sokolov peš in na konjih itd. Z balkona mestne hiše so govorili general Maister, podpolkovnik Cvirn, dr. Leskovar, mestni župan, dr. Müller in dr. Najlepši je bil temperamenten, za res rodoljubljen govor generala Maistra. S to glavno slavnostjo je bilo zvezano več drugih zborovanj in prireditev, kakor slavnostno zborovanje oblasti skupščine, zborovanje Narodne odbrane, akademije v Narodnem domu, koncert v Unionu in več veselje. Dasi je bila cela slavnost zelo močno klerikalno pobarvana, je bila pa pomembna radi tega, ker se je povdarilo znova, da si Slovenci ne damo nikoli več vzeti nekdanj nemškega Maribora, s čemur imajo tudi mariborski Nemci računati.

d *Sneg* je danes dopoldne poskusil svojo srečo tudi v Celju in po Savinjski dolini, pa je takoj skoraj popolnoma skopnel.

d *Iz Kapljevasi pri Št. Pavlu*. (Vprašanje regulacije Boljske.) Pred leti se je v sosednji občini Grajskivasi osnovala takozvana vodna zadruha. Ta zadruha si je nadelala važno nalogo, da izvede na teritoriju občine Grajskavasi delno regulacijo potoka Boljske. S privolitvijo in s primerno gnotno podporo vel. župana mariborske oblasti kakor tudi z denarnimi prispevki posameznih prizadetih posestnikov so bila regulacijska dela dovršena že lansko leto. Priznamo, da bi bila regulacija Boljske z ozirom na ogromno škodo, ki jo ista ob vsaki poplavi povzroča, vobče nujno potrebna in koristna, toda le, če bi se ta izvedla hkrati v vseh smereh prav do izliva v Savinjo. Proti delni regulaciji v Grajskivasi pa imajo lastniki nižje v smeri proti Št. Pavlu ob boljski reki zemljišč in vodnih zgradb gotove pomisleke. In zakaj? Ker že od nekdaj trpe kraji v območju šentpavelske občine največ škode vsled poplav. Kakor nikjer drugod razsaja tu vodni element neomejeno. Z odstranitvijo raznih ovinkov in drugih ovir v gornjem toku Boljske se je položaj v nižje ležečih krajih v toliko poslabšal, da povodenj sedaj z neovirano brzino pridrvi do njih. Na regulacijo Boljske v šentpavelskem okolišu doslej ni bilo misliti, in sicer deloma vsled raznih naravnih kakor tudi umetnih ovir v obliki pogostih vodnih naprav in jezov, katerih predstavitev bi bila v slučaju regulacije neizogibno potrebna, kar bi seveda požrlo ogromne vsote; deloma pa tudi zato, ker se na kakšno zdatnejšo pomoč od strani merodajnih oblasti tudi zaenkrat ni mnogo zanašati. S tem torej, da se je vodni zadruha brez vednosti drugih interesov dovolila delna regulacija Boljske, se je zagrešila v škodo prebi-

valstva v nižjih legah velika napaka, katere dalekosežne posledice so se pokazale že sedaj. Upravičeno pričakujemo, da pristojna oblast v bodočnosti sličnih projektov ne bo odobraval, kajti stojimo na stališču: povsod ali nikjer! Svetujemo naj se odlože regulacijska dela vse dotlej, dokler se ne dobijo sredstva za to, da se regulacija Boljske v polnem obsegu izvede. I. O.

d *Umrla* je danes gospa Antonija Bovha, bivša posestnica v Viršanju, v 96. letu starosti. Umrla je pri svojem sinu g. Ivanu Bovha v Celju. Pogreb se bo vršil v sredo ob 3. uri pop.

d *Praktična ideja*. V frankolskem občinskem odboru je predlagal podžupan Matija Potočnik, naj bi ustanovile tamošnje občine lastno sirotišnico. Iz teh krajev gre veliko ljudi po svetu in se vračajo na stare dni revni in nadložni domov. Treba je tudi v veliko slučajih skrbeti za njih svojce. Izdatki občin v te svrhe so prav veliki. Bilo bi najbolj praktično, ako bi občine kupile skupno posestvo s primernim poslopjem, kamor bi se te siromake spravilo in kjer bi se jih prejkotne lažje in ceneje preskrbovalo ko na dosedanja način. Reveži bi to tudi raje imeli ko sedanje beračenje od hiše do hiše. Misel je dobra in bi jo bilo treba resno zasledovati.

d *Oparski napad pri Laškem*. V petek ponoči sta dva neznanca napadla pri Anini kapeli mešetarja Ferdinanda Kneza, po dom. Starca, ga pobila na tla in mu odvzela uro in 3000 Din gotovine. Napadalec išče orožništvo.

d *Podružnici Sadi in vrtnarskega društva ter Čebelarkega društva v Vojniku* imata svoj občni zbor na praznik dne 8. decembra ob 8. uri v vojniški ljudski šoli z običajnim dnevnim redom. Pobirala se bo tudi vstopnina za 1. 1929.

d *Izraelitska cerkvena občina za Slovenijo*, izvzemši okraj Dolno Lendavo, ima svoj sedež v Murski Soboti.

d *Cene za seno in slamo v Mariboru*. 30. nov. je bilo pripeljanih na trg 10 voz sena, 2 vozova otave in 4 vozovi slame. Seno se je prodajalo po 135 do 160, otava po 130—140, slama po 60 do 70 Din za 100 kg.

Volnene nogavice
rokavice
srajke
samoveznice
triko perilo
dežniki

Franc Kolbezen, Celje.
Prešernova 3. — Vsaka stranka dobi darilo.

d *Vozne olajšave na podeželskih avtobusnih progah mariborske občine*. S 1. decembrom se uvedejo na podeželskih progah mesečne legitimacije za stalne potnike. Popusti se bodo dajali samo za vožnje sem in tja in sicer: za 10 voženj sem in tja 20%, za 15 voženj sem in tja 25%, za 20 voženj sem in tja 30% in za 30 voženj sem in tja 40%. Abonenti za te vožnje naj se prijavijo po šoferjih ali pismeno na mestni avtobusni promet Maribor, Plinarniška ulica 9.

d *Esperanto na deželi*. V Rečici pri Karlovcu je otvoril tamošnji učitelj g. Čulić esperantski tečaj. Veliko številno kmečkih fantov obiskuje ta tečaj in kaže velik interes zanj.

d *Velik sneg* je zapadel hribovje krog in krog Like. Prehodi čez gorovje so nepristopni.

d *Kako se partizansko prevzema tobak*. V Čapljini, hercegovskem kraju blizu Mostarja, je te dni prevzemala posebna komisija tobak, ki so ga pridelali kmetje za državo. Pri tem je po poročilih iz Mostarja ocenila tobak iz radičevske vasi Krehinjgradec mnogo slabše ko iz sosedne pravoslavne vasi Žitomislići. Došlo je do silovitih nastopov, pri katerih je moralo posredovati orožništvo. Spora pa še ni konec.

d *Josip Korban: Koča v Globeli*. V založbi knjigarne Goričar & Leskovšek v Celju je ravniokar izšla kot Miklavževa in Božično darilo za mladino in odrasle knjiga, ki bo gotovo razveselila vse ljubitelje čtiva, predvsem naše učiteljstvo. Priznani mladinski pisatelj je v 32 poglavjih realistično, tu in tam z zdravim, neprisiljenim humorjem naslikal razburkano življenje malega trga in bližnje gorate okolice, ko je z železno pestjo udarila vojna furija v prej tako tiho in prijazno idilo romantičnega gorskega kota. Z bolečino v duši nam je orisal žalostno

Primerna

Miklavževa darila so:
Snežni čevlji! Galoše! Hišne copate!
Bogata izbira! ŠT. STRAŠEK, CELJE. Najnižje cene!

usodo starčka učitelja-idealista, ki je kakor bukova goba k drevesu, prirastel s srcem k svojim gorjancem, ki pa gledajo v njem le tujca-pritepenca in še celo špijona osovraženi državnih oblasti. S toplim srcem je pisana ta poljudna povest, zato bo tudi našla pot do srca. Brez te knjige si ne moremo misliti šolske in učiteljske knjižnice pa tudi ne premožnejše slovenske hiše. Naslovno stran krasi moderna risba mojstra M. Gasparija. Cena knjige je 34 Din.

d *Za Miklavža in Božič* bode ustrezno mnogim našim staršem z ravniokar izišlo mladinsko knjižico *Narodne pravljice iz Prekmurja*, II. zvezek. Lična knjižica obsega 19 mičnih pravljič z 10 ilustracijami. Izdal jo je Učiteljski dom v Mariboru. Knjižica obsega 130 strani ter stane trdo vezana 16, broširana pa 11 Din. Dobi se v vseh knjigarnah.

Tristo mrtvih pri potresu.

Iz Santiago de Chile poročajo, da so imeli v državi v soboto hud potres, ki je trajal celo minuto. Mesta Falca, Chillan, Santa Cruz in Barahona so skoraj popolnoma razdejana. Med porušeni poslopji je več cerkev in kolodvorov. Število mrtvih se ceni na 300, ranjencev pa je več tisočev. Da vzdrži red in mir, je proglasila vlada v prizadetem ozemlju obsedno stanje.

Na razvalinah celjskega gradu.*

(Vizija.)

Na vrhu tu stojim kot mlade dni in v mili kraj obračam spet oči, kjer snežne glave solčavskih planin iz sinjih jasno se blišče višin. Kjer očin dom stoji na cvetnih tleh, ob vznožju sivih velikanov teh. — Tu spet stojim in sanjam kot nekoč, v Savinjo srebropeno tožno zroč. Prozorna megla se nad njo topi, tam v dalji jutra svit goré zlati. Iz dola dviga vetrič se lahak in rahlo me obstrita tajen mrak, oveva senci, pada na oči. — In čaren sen se v duši mi rodi ...

Vse živo pred menoj, vse mrgoli, v napornem delu peša sto moči. Mogočna zgradba raste mi iz tal, obzidja venec, stene trdnih skal, dvoran prostranih nezrušljiv obok in stražnice line, stolp kamnit, visok. Zidar kamen polaga na kamen, težak ječi pod težkim tovorom vpog-njen, in prešibak napenja vse moči, da malce si oddahne, — odloži. A družec li hiti mu na pomoč, da spojil bi z njegovo svojo moč? Kaj, na pomoč? ... Gorje ti, bedni sin, ne veš, da rob si ti in greh tvoj čin? — Zaman molitev in bolesten krik,

* Priobčil Žiga Lajakov-Mozirski v »Slovenskem Narodu« z dne 15. julija 1895.

brezsrčen, nem je, tuj ti oskrbnik! »Kril« vpije v duši besni srd, in jara glas veli: »Trepet in smrt!« ... Zažvižga bič in vikne tožen glas, a dušo mi pretresa bol in mraz. Oj, glas takó bridak mi bil je znan: Solzan spoznal sem dedov rod teptan.

Hej, krasno grad si dvignil se iz tal, vsem vekom mar tvoj zid bo kljuboval? Od skale bolj pač taka vez drži, ki jo spojile solze so in kri! — Kot orel splete gnezdo vrh čeri in varno tam mladičev rod goji, tako stoji na hribu skalni grad in drzno gleda dol v strman prepad, in po livadah, gajih in bregeh, in na seljaka bornega v vaseh, ki v težko tlako vprežen dan in noč mre pod železnim jarmom vzdihujoč! A gori v gradu vlada spev in ples, in vrisk nebrzdan se razlega vmes, in dan na dan praznuje pir in god mogotec grajski, viteški gospod! ... Kdo spomnil bi se pač trpinov teh, ki mučno mrô v podzemeljskih kletih? Gorje vam in gorje ti rod tlačan! Kdaj k zmagi svoji stopil boš na dan?

Čuj, v dolu ori bojne troblje glas, v orožju grad in mesto, trg in vas! Ker v roki, rob ti gledam meč in ščit — Napočil mar ti je svobode svit? ... Nikdar! V boj te goni gospodar, da širi njega slave svitli žar! Kaj bridkih mar mu tvojih bolečin: On zlahtič je, a rojen ti trpin! — In ko stoletja si takó trpel, Kdo bi, moj rod zdaj srd tvoj v zlo ti štel?

In, spet mi troblja na uho zveni, a čuj, kakó zamolklo se glasi! — Kaj zbehan znači naroda obraz, plašan in bled osuplosti izraz, kaj, da je vtihi vris vesel in šum, opojnemu razkošju vdanih trum? V dolino nemo grajske line zrô, nad njimi pa se temno pne nebó ... Glasnik junašk na trgu tam stoji, trozvezdni, stari grb v rokâh drži, in dvigne ga in ga zdrobi, da v kose plemstva znak se razleti, ter tožnoglasno, resnih lic: »Nunquam Celeja!« dvigne klic. »Pal silni sto gradov je gospodar, ki jedva bil mu sličen sam je car, potomec zadnji slavnega rodú, temeljni stebler celjskega gradu!« »Nunquam Celeja!« se razlega jek čez mesto, vas in cvetni dol in breg! —

Usoda-maščevalka dvigne dlan in zmane vse, kar se ji stavlja v bran! Ponosno grad se vspenjal je v oblak, viharju vkljub kot silovit orjak. a čas usodni je naprej drdral, in v sip in prah je stolp in zid razdjal. In slava v ruševinah mi leži, ki vednozelen je bršljan krasi, — solzá pa, koje lil praded nekdanj, spominja jedva se potomec zdaj! — A rode moj, Savinje bistri sin, na veke mar ostal boš ti trpin? Jaz gledam te še poznih, poznih dni, a solza bridka mi oči rosi! ... Sovrag stoletni mar se je zaklel,

Miklavževa darila

kupite po zelo znižanih cenah v modni trgovini

ALOJZ DROFENIK

Otroške nogavice	od Din 6 do 12—
Damske nogavice	» » 9 » 13—
Moške nogavice	» » 7 » 25—
Otroške rokavice	» » 10 » 30—
Damske rokavice	» » 15 » 35—
Moške rokavice	» » 18 » 35—
Otroške telovnike in puloverje	» » 40 » 73—
Damske telovnike in puloverje	» » 80 » 250—
Moške telovnike in puloverje	» » 130 » 230—
Trpežno moško perilo, volnene maje in spodnje hlače, ovratnike, kravate.	

Bat'a copate Din 49—, snežne čevlje od Din 109 do 145—
Bat'a usnjate čevlje po tovarniški ceni.

Halo! Halo!
Pri tej izbiri telovnikov se nudi vsakemu pristajajoče

Telovniki za dame in gospode iz čiste volne v modnih barvah, eno- in večbarvni od 80 do 350 Din. Pulverji za dame in gospode v naj-novejših modnih barvah, eno- in večbarvni od 155 do 380 Din. Velika izbira telovnikov z visoko zapetimi ovratniki, smokingbluze, svitri beli in sivi od 230 Din dalje.

Sportne nogavice, rokavice, dokolenice, kape, trikotperilo itd. kupite naj-

bolje pri

L. PUTAN, CELJE

Prosimo, ogledajte si izložbo!

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 65.000.000.—.

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 8.000.000.—.

v Celju

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

da v prah te bo porazil, strl in zmlel?
Oj tega ne dopuščaj Ti, Gospod,
ki z vernim srcem vdan ti moj rod!...

Pred máno megle se deli zastór,
in jasen gledam višnjevi obzor,
v izhodu se poraja mladi dan
in siplje zlati soj na vso ravan.
Kjer brhke se Savinje vije pas,
Svoboden gledam trg in daljno vas.
In jezik naš je spoštovan povsod
in narod naš na lastnih tleh gospod!
In tudi tu — ne vara me pogled,
izginil tujstva krutega je sled!
Nad mestom prapor naš, glej! plapola,
in burno v naše zmage znak vihra!
Dasi bil bor sovragov je besan:
»Celeja« naša je in — vsa ravan! —
Ž. L. Mozirski.

Lastnikom avtomobilov

in vsem cenjenim strankam
vljudno naznanjam, da izdelujem lu-
ksuzne avtokaroserije vseh vrst ter jih
tudi popravljam. Izdelujem tudi tovarne
vozove in kočije vseh vrst ter vsa v
to stroko spadajoča dela.

Za naročila se toplo priporočam
Jože Stajanko, izdelovatelj avtokareserij
CELJE, Ljubljanska c. 19, (v hiši g. Gregl, kovač).
Postrežba točna. Cene solidne.

M. Joštov paromlin
Medlog — Celje

Na debelo! Na drobno!

Išče se lepa

meblovana soba

z uporabo kuhinje, za zakonski par
brez otrok, iz 1. januarjem. Poizve se
v upravi lista. 2-1

Premog

iz vseh rudnikov in
najboljše vrste
dobavlja in do-
stavlja najcenejše

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Ena ali dve lepo **meblovani sobi**
v bližini kolodvora v Aškerčevi ul. 10
za oddati. Vprašati pri Mariji Pröglhof.

Odda se

lepa parketirana soba z elekt. raz-
svetljavo, boljšemu gospodu. Točna po-
jasnila daje tvrdka Drago Gams,
1 Gaberje 91. 2

Postrežnica

za 2 do 3 ure dnevno, se sprejme.
Vprašati: Aleksandrova ul. št. 5.

Odda se

velika prazna soba

Poizve se v upravi.

Oglašujte!

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi
plošče »His Master's Voice« in »Columbia«
katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo
proti gotovini in po zelo ugodnih obrokah pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem,
pisalnimi in risalnimi predmeti.

za

Miklavža

in

božična darila

v manufakturni in modni trgovini

Miloš Pšeničnik, Celje

Knjigarna in veletrgovina s papirjem

priporoča:

Blasnikove in družinske pratike. — Reklamne
koledarje za novo leto z natisom firme. — Bo-
žične okraske in jaslice. — Božične in
novoletne dopisnice. — Kreppapir, svileni
in barvani papir kakor tudi vse druge
šolske in pisarniške potrebščine, ki se dobi-
vajo v največji izbiri in po najnižjih cenah.

• • • • •

Potrjim srcem javljam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
žalostno vest, da je naša ljubljena mati in stara mati, gospa

Antonija Bovha

danes v ponedeljek, dne 3. decembra v 96. letu starosti, previdena s
sv. zakramenti za umirajoče mirno v Gospodu zaspala.
Pogreb drage pokojnice se vrši v sredo 5. decembra ob 3. uri
popoldne iz hiše žalosti Miklavški hrib na okoliško pokopališče.
Sv. maša zadušnica se bode brala v četrtek 6. decembra ob
pol 8. uri zjutraj v farni cerkvi.

Miklavški hrib pri Celju, dne 3. decembra 1928.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za izraze sočutja ob prebridki izgubi našega ne-
pozabnega soproga, očeta, brata, svaka in strica,
gospoda

dr. Jože Goričarja

okrožnega zdravnika v Mozirju

se najtopleje zahvaljujemo. Posebno zahvalo smo
dolžni številni čč. duhovščini, govornikom na
grobu: g. nar. poslancu dr. Pivku, gdč. Ježovni-
kovi, g. Kurniku in g. R. Salmiču. Zahvaljujemo
se pevskega zboru za lepe žalostinke, društvom
požarne brambe, Sokolu, lovcem in vsem zastop-
nikom uradov in društev, ki so mu izkazali čast
na zadnji poti. Iskrena hvala vsem darovalcem
cvetja in vsem mnogoštevilnim, ki so spremili
našega dragega pokojnika k večnemu počitku.

MOZIRJE, 30. novembra 1928.

Vdova z otroci
in ostali sorodniki.